

РЕШЕНИЕ

№ 6708

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7712** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. С., гражданин на Република У., роден на 29. 12. 1994 г., чрез адвокат П. М., САК и адвокат А. Х., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, срещу Заповед рег. № 4078 ПАМ 378/18.07.2023 г., издадена от Заместник – директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман /РДГП-Драгоман/, Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерство на вътрешните работи /МВР/, с която на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т.2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ вр. Досъдебно производство №28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“.

В жалбата са релевираны доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, необоснован, постановен при съществено нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целите на закона. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат М., която поддържа депозираната жалба и моли съда да уважи същата, като отмени оспорената заповед. Претендира разности.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман при

Министерство на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител. От негова страна на 10.10.2023 г. са депозираны писмени бележки, в които е заявено, че моли съда да отхвърли депозираната жалба и да потвърди оспорената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следно:

А. С. е задържан около 09:10 часа на 18.07.2023 г. в близост до главния път от [населено място] за [населено място], в района на разклона за [населено място], като след извършена справка е установено, че е роден в У., украински гражданин, удостоверяващ самоличността си с международен паспорт, издаден на 23.06.2018 г. и валиден до 23.06.2028 г. Същият е заявил, че е влязъл на територията на страната с цел туризъм на 07.07.2023 г., заедно с неговите познати – В. Беркута и С. Л.. Съгласно Предложение с рег. № 4078р-11397/18.07.2023г. за налагане на ПАМ, при предвижването от ГКПП „К.“ към РДГП -Драгоман, полицейски патрул е забелязал два автомобила, които са видимо натоварени. Единият автомобил, управляван от С. Л., украински гражданин е блокиран и в него са задържани 8 лица, граждани на А., другият автомобил е избягал. Лицата и автомобилата са задържани на около 8 000 метра ЮИ от ГП № 305. След около 40 минути обход и претърсване, са установени две лица - украински граждани, криещи се в храстите, в близост до главния път от [населено място] за [населено място], в района на разклона за [населено място]. Установени са като В. Б., [дата на раждане] от Република У. и С. Л., [дата на раждане] от Република У.. По време на извършваната проверка на украинските граждани в близост до тях спрял автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС], с водач А. С., [дата на раждане] в У.. Автомобилът и водачът му А. С. са задържани, както и останалите лица и вторият автомобил. По случая е образувано ДП с рег. № 28/2023 г. по описа на РДГП –Драгоман.

На А. С. със Заповед рег. № 4078ПАМ 378/18.07.2023 г., издадена от Заместник – директор на РДГП-Драгоман на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ вр. досъдебно производство № 28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК, е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“ – У.. Като допълнителни мотиви за издаване на заповедта е посочено: поради опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта е допуснато предварително изпълнение на основание чл. 60, ал. 1 от АПК. Направено е препращане и към мотивите, изложени в Предложение с рег.4078р-11397/18.07.2023г. за налагане на ПАМ и образуваното досъдебно производство № 28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК, представени по делото.

От служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ, настоящият съдебен състав установи, че допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ „Експулсиране“ със Заповед рег.№4078ПАМ 378/18.07.2023 г., издадена от Заместник – директор на РДГП-Драгоман е оспорено. В тази връзка е постановено Определение №6751/07.08.2023 г., по административно дело № 7549/2023 г., с което допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ „Експулсиране“ със Заповед рег. № 4078ПАМ 378/18.07.2023 г., издадена от Заместник – директор на

РДГП-Драгоман, е отменено като незаконосъобразно. От друга страна пак от справка в съдебно-деловодната система на АССГ се установи, че от страна на жалбоподателя е била депозирана жалба срещу принудителното изпълнение на наложената ПАМ, за което е образувано административно дело № 7165/2023 г. по описа на АССГ. С Разпореждане № 6406/27.07.2023 г., постановено по административно дело № 7165/2023 г., производството по делото е прекратено поради нарочна молба на жалбоподателя, с която същият е оттеглил жалбата си срещу допуснатото с оспорената в настоящето съдебно производство заповед за налагане на ПАМ „Експулсиране“.

От събраните доказателства е видно, че ДП с рег. № 28/2023 г. по описа на РДГП – Драгоман е образувано срещу С. Л., който с Постановление от 18.07.2023 г. е привлечен в качеството на обвиняем. С протокол от съдебно заседание от 20.07.23 г. на РС – Сливница е одобрено споразумение, изготвено по реда на чл. 381 от НПК, сключено между Прокуратурата и обвиняемия С. Л., който се признава за виновен в извършване на престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. ал. 1 от НК. Определено му е наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години.

Приложен на л.9 е протокол за разпит на свидетел, в който А. С., заявява, че на 07.07.2023 г. е пристигнал в Република България, с полет [населено място], заедно с приятелите си В. Б. и С. Л., с цел посещение на българското Ч.. Разказва, че след пристигането си в Република България се настанили в апартамент в [населено място], нает от В. Б., където престояли три дни. На 10.07.2023 г. се отправили към [населено място] с лек автомобил „Пежо“, нает при пристигането им в Република България от В. Б.. В посока [населено място], наетият автомобил бил управляван от А. С.. В Б. престояли до 18.07.2023 г. Около 05:30 часа на 18.07.2023 г., А. С., заедно с В. Б. и С. Л., решават да тръгнат от [населено място] в посока западната част на България, с цел посещение на църква, намираща се там. Посочил е, че не може да посочи с точност населеното място, където се намирала църквата. Заявява, че в лекия бял автомобил „Пежо“ пътували той и приятеля му В. Б., като А. С. управлявал автомобила. С. Л., пътувал заедно с тях, но с друг автомобил марка „Туарег“, черен на цвят, собственост на негов приятел, български гражданин с име „Д.“. Заявил е още, че не знае от къде С. Л. е взел черния „Туарег“, като по време на престоя им в Б. само Л. управлявал това МПС. С. Л. тръгнал след тях.

Имали уговорка с Л. да се срещнат в населеното място, където се намирала църквата. А. С. и В. Б. спрели на около 4 км. от мястото, където се намирала църквата за почивка и тоалетна. Заявява, че докато той и В. Б. били до автомобила с марка „Пежо“ са задържани от полицейски служители. Също така видял, че полицейските служители са довели там и С. Л.. В заключение е заявил, че не знае какво се е случило в черния автомобил „Туарег“, управляван от Л., респективно за каква цел е използвано МПС от Л..

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис на език, който владее, жалбата е депозирана в рамките на преклузивния срок по чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ вр.чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство, Съдът проверява законосъобразността на издадения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и съгласно Заповед рег. № 4078-1525/20.10.2022 г. на Директор на РДГП-Драгоман. Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, Принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената заповед е издадена в хипотезата на делегиране на правомощия, съгласно представена по делото Заповед рег. № 4078-1525 от 20.10.2022 г., с която Заместник-директорът на РДГП-Драгоман е оправомощен да изпълнява функциите на Директор на РДГП-Драгоман при МВР. По делото е представени за заповед за поправка на явна фактическа грешка в името на чуждия гражданин.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, при липа на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, и е мотивирана от фактическа и правна страна, включително с мотивите в Предложение с рег. № 078р - 11397 от 18.07.2023г. за налагане на ПАМ, което е съответно на Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на ВС. С позоваване на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, включително чрез изписването на текста ѝ, посочването на мотивите, изложени в доклада от 21.09.2021г., издателят на административния акт е изпълнил задължението да мотивира същия, според изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Следователно, не е допуснато нарушение на изискването за съдържание на заповедта от формална страна по твърдението в жалбата. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил заповед в противния смисъл. Чужденецът адекватно е организирил защитата си, поради което е спазено изискването по чл. 12, т. 1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информация относно съществуващите правни средства за защита. Заповедта е връчена на език, който лицето владее, за което лично е положило подпис. На жалбоподателя е предоставена възможност да се запознае с административната преписка, да отправи възражения, да сочи факти и обстоятелства, да предоставя доказателства, което не е сторено от него. Оспореният административен акт е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка.

Правилно е приложен и материалния закон.

Експулсиране на чужденец се налага, когато са налице основания по чл. 10, ал. 1, т. 1 – 4 от ЗЧРБ (чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ). В процесния случай налагането на ПАМ „експулсиране“ е обосновано от административния орган с преценката, че жалбоподателят е бил заедно с лице, превозващо емигранти от А. през територията на

Република България, а именно, че в случая има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ. Вярно е, също така, че жалбоподателят е разпитан в качеството на свидетел във връзка с образуваното досъдебно производство срещу С. Л., който с Постановление от 18.07.2023 г. е привлечен в качеството на обвиняем и на когото е определено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. ал. 1 от НК. Липсват данни жалбоподателят да е привлечен като обвиняем, но от представените по делото писмени доказателства, се установи, че към момента на залавянето на жалбоподателя и спътника му в ползвания от тях автомобил е счупен мобилен телефон и то към момента на пристигане на българските власти.

Съдът намира при съвкупната преценка на доказателствата по делото, че обосновава извод, че жалбоподателят е бил с лице, превозващо емигранти, незаконно въведени в страната по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Следва да се има предвид, че не е задължително жалбоподателят да е бил лично и непосредствено в установения автомобил, в който са били афганистанските граждани. При тълкуване на нормата, следва извод, че под „бил“ означава и спомогнал и улеснил съответното действие, придружавайки извършителя по обходен маршрут с цел сигнализация за наличие на полицейски власти и прочие.

Действително, при определени обстоятелства и действия, освен установено извършено престъпление, е възможно да обоснове такъв извод, които обстоятелства в настоящия случай безспорно са изследвани и установени. Изложеното в предложението съответства на дадените от жалбоподателя показания – безспорно той и неговият спътник са установени от българските власти на около 4 км. от мястото, където е задържан Л.. Жалбоподателят и неговият спътник В. Б. са заловени непосредствено до паркирания автомобил „Пежо“. От друга страна при прочит на дадените свидетелски показания от жалбоподателя и неговия спътник, настоящият съдебен състав намира, че същите са съмнителни и противоречиви, извод, до който е стигнал и административния орган, издал оспорената заповед – а, именно безспорно са налице данни, че тези лица извършват търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави /чл.10, ал. 1 , т. 4 от ЗЧРБ вр. чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ/. Отделно както се установи, жалбоподателят два пъти е подавал жалба срещу предварителното изпълнение срещу оспорената заповед, като първото производство е прекратено по негово изрично оттегляне на жалбата. Безспорно е, че са налице данни, че чуждият гражданин представлява заплаха за обществения ред в страната, респективно същият би могъл и да се укрие от властите, респективно да продължи да извършва незаконна дейност, каквато в процесния случай е установена.

Следователно наведените в жалбата за противоречие с материалноправните разпоредби са неоснователни и недоказани, поради което жалбата следва да се отхвърли, а оспорената заповед да се потвърди като правилна и законосъобразна. Видно от изложеното, процесната заповед е издадена при спазването на всички изисквания по чл. 146, т. 1-4 от АПК, като съдът счита и, че същата не е издадена и при превратно упражняване на власт, нито е нарушен принципа за съразмерност, доколкото преценката на органа по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ е мотивирана от фактическа страна.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане,

администрацията има право на разноски, които съдът с оглед обема и качеството на осъществената процесуална защита определя на 100.00 лв., възнаграждение за юриконсулт, на основание на основание 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 25, ал. 1 от НЗПП.

Така мотивиран, Административен съд-София град, I - во отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С., гражданин на Република У., [дата на раждане] , чрез адвокат П.М., САК и адвокат А. Х., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, срещу Заповед рег. № 4078ПАМ 378/18.07.2023 г., издадена от Заместник – директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерство на вътрешните работи, с която на основание чл. 39а, ал. 1, т. 3 вр. 44, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ вр. Досъдебно производство № 28/18.07.2023 г. по чл. 281, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 5 вр. ал. 1 от НК на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“.

ОСЪЖДА А. С., гражданин на Република У., [дата на раждане] , чрез адвокат П.М., САК и адвокат А. Х., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерство на вътрешните работи - Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман,, юриконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 46, ал. 2, т. 3 от ЗРЧБ.

СЪДИЯ: